

[Ebba Strange.]

indhold går ud på at samle en enevældig magt hos én person, i dette tilfælde socialministeren.

Vi mener, at der af retssikkerhedsgrunde og af demokratiske grunde bør være en ansvarsfordeling også vedrørende de sager, som den sociale bistandslov omfatter. Vi har været tilhængere af den tendens, der har ligget i den sociale bistandslov, og det er vi fortsat.

Vi mener, at de mennesker, der træffer beslutningerne ude omkring i de lokale råd og nævn, skal stå til ansvar for de beslutninger, der træffes, og at vi som sikkerhed skal have et godt ankesystem.

Vi har fra socialistisk folkepartis side kritiseret det ankesystem, der er opbygget i forbindelse med bistandsloven, men ikke ud fra de principper, som fremskridtspartiets lovforslag rummer, tværtimod. Vi havde ønsket en udvidelse af den folkevalgte repræsentation i ankenævnene, og vi havde ønsket personligt fremmøde ved ankesager. Det er det stik modsatte af det, dette forslag er udtryk for.

Jeg prøvede, da jeg læste lovforslaget igennem, at forestille mig fremskridtspartiets socialforsorg, og jeg så for mig denne hær af mennesker med erfaring fra erhvervslivet, der for rundt og delte penge ud til folk, som de mente trængte til det, og hvor den eneste anken mulighed så var socialministeren, og hende kunne folketetinget så afsætte efter forgodtbefindende, hvis man var utilfreds med den måde, disse mennesker havde fungeret på. Det er et system, der for mig smager af, jeg tør næsten ikke sig hvad, men det er i hvert fald ikke i overensstemmelse med de demokratiske retningslinjer, som vi ønsker skal ligge til grund for en socialforsorg.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at formålet er at sikre børn samme retsstilling, som andre borgere har. Uanset hvor mange gange jeg har læst punkt 2 i lovforslaget, kan jeg ikke finde børns retsstilling. Forslaget lyser langt væk af at være udarbejdet uden en analyse af børns situation, sådan som den er i virkeligheden. Man tager et stk. Birgittesag, og der findes da beklageligvis sikkert flere, og så fremsætter man et forslag, der fremfor at sikre børns retsstilling gør det stik modsatte, nemlig befæster

forældres hånds- og halsret over deres børn. Med vold og tvang skal børn nu forflyttes, fordi fremskridtspartiet har nogle ideer om forholdet mellem børn og forældre, der ikke bundes i virkeligheden.

Når børn flytter hjemmefra uden forældrenes samtykke, er der tale om børn, der har det vanskeligt, som er ulykkelige, og det synes jeg hr. Ernst Larsens beskrivelser af Christianiabørnenes situation bekræfter. Hvis disse børn finder nye voksne, som de kan have tillid til, er de heldige, for så har de måske alligevel en chance for at få noget ud af deres tilværelse. Tvang er i hvert fald det dårligst tænkelige middel til at fremme en socialiseringsproces for disse børn.

Med hensyn til de foreslåede ændringer i de meget ømtålelige fjernelsessager, kan jeg apropos det tidligere sagte ikke tilslutte mig forslaget om socialministerens enevældige magt. Vi har, som det også tidligere er nævnt, drøftet disse fjernelsessager her i tinget, og jeg er klar over, at der er meget store følelser på spil, det nævnedes jeg også dengang, men jeg mener ikke, at de her foreslåede ændringer er hensigtsmæssige med hensyn til at fremme sikkerheden, hverken for børn eller forældre.

Lad mig slutte med, at dette efter min mening ikke er en styrkelse af børnenes retsstilling, og derfor vender vi os imod det og mener ikke, at der er grund til at fremme lovforslaget på nogen måde.

Inge Krogh (KrF):

På nogle punkter er kristeligt folkeparti enig i dette lovforslag, på andre punkter er vi uenige, bl. a. i dette, at socialministeren skal kunne tage en afgørelse i en hvilken som helst sag, der henhører under bistandsloven. Vi må fremholde, at det sociale udvalg er den eneste myndighed, der kan fjerne et barn fra hjemmet, og hvis privatpersoner eller private organisationer holder et barn borte fra forældrene, mener vi, at det sociale udvalg skal sørge for, at barnet kommer tilbage. Det er fuldstændig rigtigt, at det er et barn, der ikke har haft det godt eller i hvert fald har haft dårlige forhold, og det er derfor, barnet er taget hjemmefra, men så burde det dog være sådan, at det sociale udvalg kunne hjælpe i disse tilfælde. Jeg tror, det er ganske ulykkeligt, når disse børn går for lud og koldt vand. Vi har set